

ærede Udvalg har udtalt, nemlig at denne Besættelse af Embedet kan siges at være i Strid med Lovens Bogstav. Denne Brejdselse skal jeg meget godt finde mig i, da det ærede Udvalg ved Siden af har erkendt, at det, der er foregaaet ved Besættelsen af denne Amtstue og ved Konstitutionen i den anden Amtstue i Amtet, nemlig Stege Amtstue, ikke er i Strid med Njemedet af den paagældende Lovbestemmelse. Jeg skal yderligere bemærke, at der endog saa ved den endelige, definitive Besættelse af Bordingborg Amtstueembede blev taget ganske jærlige Forbehold lige over for Embedsmanden, blandt andet, at han skal finde sig i at tage Bolig paa et hvilket som helst andet Sted i Amtet, saa at altsaa den faste Embedsbesættelse ikke i fjerneste Maade præjudicerer Afgørelsen af Spørgsmaalet, om der vedblivende skal være een eller to Amtstuer, og Spørgsmaalet om, hvor den ene Amtstue, der jo i ethvert Tilfælde skal opretholdes, skal ligge i Amtet.

Krigsministeren (Bahnsen): Den ærede Ordfører for Mindretallet kom ind paa et Par Punkter, som vedrøre Krigsministeriets Regnskab, og hans Bemærkninger i saa Henseende give mig Anledning til at komme med en ganske kort Udtalelse.

For det første omtalte han Grunderhvervelsen til Befæstningen og gjorde opmærksom paa, at det var en forholdsvis meget høj Betaling, der gennemsnitlig var givet pr. Td. Land, nemlig 4,934 Kr. Jeg skal gerne give det ærede Medlem Ret i, at det er en meget høj Betaling gennemsnitlig pr. Td. Land, men jeg vil bede erindret, at naar den gennemsnitlige Pris er bleven saa høj, er det, fordi en Del af de Grunde, som der her er Tale om, maa anses for at være Byggegrunde i Kjøbenhavns Nærhed, og Prisen for saadanne kan virkelig stige til en meget betydelig Højde. Jeg tror, at de Autoriteter, som paa Krigsministeriets Begne have haft den Opgave at erhverve disse Grunde, virkelig have gjort det paa en saadant Maade, at der er gjort alt for at faa dem saa billige som muligt. I alt Fald tror jeg, at Erfaringen har konstateret, at naar man, efter at have forhandlet med Folk, ikke har kunnet blive enig med dem og har maattet henvisse dem til en Takstationskom-

mission bestaaende af Folk, der ere udnævnte af Retten, og til en Overtaksationskommission udnævnt paa lignende Maade, har det saa godt som altid viist sig, at vedkommende Ejer har faaet en højere Pris end den, Ministeriet først ikke vilde gaa ind paa. Naar det nu er Tilfældet, kender jeg ikke nogen anden Udvej, ad hvilken man skulde kunne tvinge Folk til at afhænde deres Ejendomme for en lavere Pris, og naar det ærede Medlem gør denne Bemærkning her, vilde jeg ønske, han kunde angive mig en Maade, hvorpaa man kunde faa de Grunde, man skal bruge, billigere; det vilde være praktisk; men jeg er overbevist om, at det vil det ærede Medlem ikke kunne. Jeg tror, at hvis det ærede Medlem vil undersøge Pengeforholdene med Hensyn til de Grundarealer, som i den nyere Tid ere indkøbte, f. Eks. til Jærnbaneanlæg i Kjøbenhavns Nærhed, til Nordbanen og ved Helsingør, saa vil han finde, at der er betalt Priser, der ere lige saa høje, som her er Tale om, og det har dog ikke været til Fæstningsbrug. Som sagt, jeg tror ikke, det lader sig gøre, at tvinge Folk til at afhænde deres Ejendomme paa billigere Maade, end her er flet. Naar det er lovlig udmeldte Kommissioner, som, efter først at have forhandlet, have bestemt Prisen, er man nødt til, naar man skal have den paagældende Grund, at tage den til denne Pris.

Det ærede Medlem kom dernæst ind paa at omtale de Udgifter, der ere forbundne med Officerers Rejser i Udlandet. Jeg veed naturligvis ikke, hvilke Erfaringer det ærede Medlem har gjort i Almindelighed paa sine Rejser i Udlandet, men jeg tror at turde sige, at hvem der er bekendt med de Forhold, maa indrømme, at det, at en Stabs-officer faar 25 Kr., en Kaptein 20 Kr. og en Løjtnant 16 Kr. pr. Dag, naar de rejse i Udlandet, hvor de i Reglen maa opholde sig i store Byer, hvor der er temmelig kostbart, ikke er meget. Det ærede Medlem maa erindre, at saadanne Folk, som sendes ud paa Regeringens Begne og skulle forhandle med militære Institutioner og Fabriker, ikke kunne bo paa en eller anden „Gl. Nulsgaard“ eller paa et eller andet obfkært Hotel; de maa bo saaledes, at de kunne siges at repræsentere dem, der have sendt dem ud, paa en passende Maade. Jeg